

Mig Món

Súria

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Carretera de Súria a Cardona
Emplaçament Sobre la carretera de Súria a Cardona

Coordenades:

Latitud: 41.83838
Longitud: 1.74871
UTM Est (X): 396108
UTM Nord (Y): 4632589

Classificació

Número de fitxa 08274 - 28
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Súria, C/ Ernest Solvay, 13, 08260-Súria
Fitxes associades:
[Llegendari](#)
Autoria de la fitxa ARQUEOCIÈNCIA- J.M. Huéllamo
Data de registre de la fitxa: ds., 27/11/1999 - 01:00
Autoria de la darrera revisió: Marta Lloret Blackburn-Antequem, S.L.
Data de la darrera revisió: dt., 21/09/2021 - 12:00

Descripció

A la carretera de Súria a Cardona, poc abans d'arribar al barri de cal Trist es pot obtenir una visió de la falla i anticlinal de Mig Món. També es pot observar des de la cruïlla amb el camí de cal Jover i a la cruïlla del camí de la Riera a amb el camí de Coaner, a la zona del balç de la Socova. El terme es partit de ponent a llevant per la falla anticlinal dita de Súria pels geòlegs, la qual va des de la Molsosa (Anoia) fins a Balsareny, seguint aproximadament el curs de les rieres de Coaner i de Tordell. En diferents indrets, l'anticlinal es ben visible a cel obert, com és el cas d'aquest lloc que per si mateix posseeix un gran valor simbòlic.

Observacions:

D'aquest lloc pren peu la dita "Súria és a mig món" (LLADÓ, 1993C)

Història

L'any 1885 s'esmenta en el relat d'una excursió particular feta, l'any anterior al de la seva publicació, a Cardona i Solsona passant per Súria. Diu així la descripció: "(...) passarem (...) per Súria, en quals immediacions un dels companys de viatge nos feu observar un punt que la gent del país anomenen Mitj Món, en rahó de veures en un gran tall de roca á las voras del Cardoner una raresa geològica, consistent en una convergencia en ángul agut de dúas grans faixas de strata, en sentit oposat depositadas, formant una especie de arch de punta d'ametlla, lo qual ha fet suposar com si allí fós la clau de una gegantina volta que la crosta del mon formés (..)" (CREUS, 1886). Amades (1929) parla d'un roc acabat en punta molt aguda, al voltant del qual hi ha un seguit de pedres disposades en forma elevada i coincidents totes en un mateix vèrtex, les quals, segons el dir i creure de la gent del país, precisen el centre de la Terra, ja que justament d'aquest vèrtex irradien tots els altres minerals que formen la massa del món. Al Costumari, Amades (1985: 4, 160) afegeix al parlar dels cultes de caire orogràfic, espeleològic o lític explica que el 23 de juny, la veu popular veu en aquestes roques encarades la marca de l'acabament del món i el centre de la terra, que fou per on s'acabà en ésser creada, d'aquesta manera i, segons aquesta creença quant el món s'haguí d'acabar, aquelles pedres s'ajuntaran. La creença més explicada actualment consisteix en que Deu comença a crear el món en aquest punt i quan acabà, en el mateix punt uní tots dos extrems i el que es veu és la cicatriu d'aquesta unió (MARTIN et alí, 1996).

Bibliografia

AMADES, Joan (1929) "El culte a la pedra" Butlletí de Dialectologia Catalana, Gener-Desembre, pp. 57-65, Vol. XVII, Barcelona.

CREUS, Teodor (1886). "Excursió particular á Cardona y Solsona. Dias 5 y 6 de maig de 1885". Butlletí de la Associació d'Excursions catalana, vol. VII-VIII, núm. 88-89, p. 16. Barcelona.

LLADÓ I RAMONET, Josep (1993C) "Súria" extret del Butlletí del Centre Excursionista de la Comarca del Bages, núm. 137 (1930) pp. 30-35 a Cererols, mil anys d'història (993-1993), pp. 19-25, Súria, Ajuntament de Súria i Associació d'Amics i Veïns de Cererols

MARTÍN, C. et al. (1996) Llegendes i cantalles del Bages. La memòria mítica dels nostres avis. Manresa: Angle Editorial.

